

ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಹ್ವಾನ (11:25-30)

ಆತನ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ ತರುವಾಯ ಕೂಡ ಆತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಯೇಸು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಆತನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹ್ವಾನ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತಂದೆಗೆ ಆತನ ಹೊಗಳಿಕೆ (11:25-27)

²⁵ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತಂದೆಯೇ, ಹರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯನೇ, ನೀನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೂ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದ್ದೀ ಎಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ²⁶ಹೌದು, ತಂದೆಯೇ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ²⁷ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾವನ್ನೂ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಂದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವನೂ ಮಗನನ್ನು ತಿಳಿದವನಲ್ಲ; ಮಗನೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವನೂ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಮಗನು ತಂದೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅವನೂ ಆತನನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 25. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ - ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊನೆಯ ಆಹ್ವಾನ ಇದಾಗಿರಬಹುದು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು (11:25-27). ಲೂಕನು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆ ಜನರು ಮಿತವಾದ ಸೇವೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಲೂಕ 10:17, 21, 22).

ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು ತಂದೆಯೇ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಯೇಸುವಿರುವ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಆತನ ದೈವತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡಲು ಕರೆದರು (ನೋಡಿಲ ಯೋಹಾನ್ 5:18; 10:30). ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು ದೇವರು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, **ಹರಲೋಕ ಭೂಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯನೇ** ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (ನೋಡಿಲ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 17:24). ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಆತನು ದೇವರ ರಕ್ಷಣೆಯು ಆತನು ಒದಗಿಸಿರುವಂಥದಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಜನರ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದಾಗಲ, ಉದ್ದೇಶ, ಅಥವಾ ಅವರ ಬಲದಿಂದಾಗಲ ಬಂದಿರುವಂಥದಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. **ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಬಾಲಕರ** ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ನಡತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ: ಇದುವೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆತುಗೊಂಡವರಿಗೂ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ (18:1-4; 21:15, 16; 1 ಕೊರಿಂಥ 1:18-31). “ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳು” ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವ ಅಪಶ್ಯಕತೆ ಅವರಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಬಾಲಕರು” ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರುವವರು ಆತನ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇವರು “ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಡವರಂತೆ” ಆತನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (5:3).

ವಚನ 26. ದೇವರು ತನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು “ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಂದ” ಮರೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು “ಬಾಲಕರಿಗೆ” ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ದೇವರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಕೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಯೇಸು ಅಳವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವದರ ಮುಖಾಂತರ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿದನು. **ಹೌದು, ತಂದೆಯೇ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರಿಲ್ಲದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ** ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಿಶ್ಚಿಯವಾಗಿ, “ದೇವರು ಅಹಂಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ, ದೀನರಿಗಾದರೋ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ” (ಯಾಕೋಬ 4:6). ಅಹಂಕಾರಿಗಳ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಿಂತು ದೇವರು ಜಜ್ಜಿಹೋದ ದೀನಮನದೊಂದಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಜ್ಜೀವನ ಮಾಡುವನು (ಯೆಶಾಯ 57:15).

ಅನೇಕ ಯೆಹೂದ್ಯರು, ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ನಾಯಕರು, ಯೇಸುವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಈ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಹೊಡೆತವೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ನಿರಾಕರಿಸುವಿಕೆ ದೇವರ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ದೇವರ ಕುಮಾರನು, ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯಿಲ್ಲ.

ವಚನ 27. ಆತನು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಜನರಿಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ತಂದೆಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅರಿಸಿಕೊಂಡನು ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. “ದೇವರನ್ನು ಯಾರು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ: ಯಾವನು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸ್ವತಃ ದೇವರೂ ಆಗಿದ್ದು ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಆತನೇ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು” ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ್ 1:18). ಯೇಸು ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ ... ನಾನು ತಂದೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೀನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೋ? ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ; ತಂದೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ, ತಂದೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂಬವ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿರಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿರಿ (ಯೋಹಾನ್ 14:9-11).

ಸರ್ವಜನರಿಗೂ ಆತನ ಆಹ್ವಾನ (11:28-30)

²⁸ಎಲೈ ಕಷ್ಟಪಡುವವರೇ, ಹೊರೆಹೊತ್ತವರೇ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿರಿ; ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಕೊಡುವೆನು. ²⁹ನಾನು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ದೀನ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ನೋಗವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ; ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸಿಕ್ಕುವುದು. ³⁰ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ನೋಗವು ಮೃದುವಾದದ್ದು:

ನನ್ನ ಹೊರೆಯು ಹೊರವಾದದ್ದು ಅಂದನು.

ವಚನ 28. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಕರ್ತನು ಅಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ (11:28-30). ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಇನ್ನೂ ಇತರೆ ಅಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಥಹದ್ದೇ ಶಬ್ದಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಹ್ವಾನವು ಇದು ಸರ್ವಲಿಗೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಇದರ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಅಹ್ವಾನವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಳಾಗಿ ದುಡಿದವರಂತೆ ಕಾಣುವ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಕುರಿತಾಗಿ ಇದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಮತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಜನಾಂಗವು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಲು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವ ಅರ್ಥಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದಾಗ, ಜನರು ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ದೀನತೆಯಿಂದ ಬರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜನರು ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು (ಯೋಹಾನ 14:6), ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವು ಇರುವದಿಲ್ಲ (ಯೋಹಾನ 6:37, 60-69; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4:12).

ಆತನ ಕೇಳುಗರಲ್ಲಿರುವ **ಎಲ್ಲರನ್ನು** ಅಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಆತನ ಅಹ್ವಾನ “ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೆ” ಇದೆ (28:19; ಮಾರ್ಕ 16:15), ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಜನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಹ್ವಾನ ಕೊಡುವದನ್ನು ಇದು ನೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಒಂದೇ ಮೂಲ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ: ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೂ, ಪುರುಷರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಗೂ, ಗುಲಾಮರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ, ಒಂದೇ ಲೀಲಿಯಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 1:16; ಗಲಾತ್ಯ 3:26-29). ದೇವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಯಾವನ್ನಾದರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ಕಷ್ಟಪಡುವವರಿಗೆ ಹೊರಹೊತ್ತವರಿಗೆ ಯೇಸು ಅಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ದೇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತಹವರು ದಣಿದುಹೋಗುವರು. “ಕಷ್ಟ” ಇದು ಅಂತರದ ಬಳಿಆಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ, “ಹೊರ ಹೊತ್ತವರೇ” ಎನ್ನುವಾಗ ಹೊರಗಡೆಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಜನರು ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಬಾರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿಲಿ 3:5). ಯೇಸು ಫಲಿಸಾಯನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು, “ಅವರು ಬಾರವಾದ ಹೊರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಜನರ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ; ತಾವಾದರೂ ಬೆರಳಿನಿಂದಲಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೋಲ್ಲರು” (23:4).

ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ **ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು** ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದನು. “ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” (*anapausis*) ಎನ್ನುವುದು “ದಣಿವಾಲಿಸು,” “ಪುನರುಜ್ಜೀವಿತಗೊಳ್ಳು” ಅಥವಾ “ಉಪಶಮನ” ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಆಗುವಂಥವುಗಳು. “ವಿಶ್ರಾಂತಿ” ಎನ್ನುವುದು ಹಳಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ (ಪೀತನ 95:7-11; ಇಬ್ರಿಯ 4:1-11).

ವಚನ 29. ನನ್ನ ನೋಗವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಯೇಸು ತನ್ನ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಒಂದು ನೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೇಲಿಸಿ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವಾಗಿತ್ತು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 28:48; ಯೆರೆಮೀಯ 27:1-11;

ಪ್ರಲಾಪಗಳು 1:14). ಹೌಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು “ನೋಗವೆಂದು” ಕರೆದನು (ಗಲಾತ್ಯ 5:1), ಮತ್ತು ಹೆಲೆನು ಇದನ್ನು “ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳಾಗಲ ನಾವಾಗಲ ಹೊರಲಾರದ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದನು (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 15:10).¹

ತರುವಾಯ, ಯೇಸು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದನು. “ಕಲಿ” (*manthanō*) ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ಗ್ರೀಕ್ ಕ್ರಿಯಾಪದ “ಶಿಷ್ಯ” (*mathētēs*) ಎಂದು ಕರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಷ್ಯರು ಕಲಿಯುವವರು; ಆತನಿಂದ ಅವರು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿಲಿ 28:19).

ಯೇಸು ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವವನ್ನೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ನಾನು ಸಾತ್ವಿಕನು ಮತ್ತು ದೀನ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯೇಸುವಿನ “ಸಾತ್ವಿಕತೆ” ಮತ್ತು “ದೀನತೆ”ಯು ಆತನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಫಲಿಸಾಯನ ಗರ್ವ ಮತ್ತು ಜಂಬದ ಸ್ವಾಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನರಳಾಡುವ ಸೇವಕನ ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಯೆಶಾಯನಲ್ಲಿ (ನೋಡಿಲಿ ಯೆಶಾಯ 42:2-4; 53) ಹೇಳಿದ್ದು ಯೇಸುವಿನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆತನು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಕೊಡುವಂಥದಾಗಿದೆ.²

“ಸಾತ್ವಿಕನು” (*praus*) ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ನವ್ಯುತೆ (KJV) ಎಂದು ಸಹ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪದವನ್ನು ಸೆಪ್ಟಂಜೆಂಟನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೇವಕನಾದ ಮೊಶೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 12:3). ಕ್ರಿಸ್ತನು ರಾಜನಂತೆ ಯೆರೂಸಲೇಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಮತ್ತಾಯನು ಜೆಕರ್ಯ 9:9 ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ: “ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಅರಸು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಆತನು ಶಾಂತಗುಣವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಎಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ” (21:5). ಹೌಲನು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಂತಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾತ್ವಿಕತ್ವದ” ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ (2 ಕೊರಿಂಥ 10:1). ಪರ್ವತ ಪ್ರಂಸಗದಲ್ಲ, ಯೇಸು ಈ ಗುಣ ಹೊಂದಿದವರು ಅಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ನೋಡಿಲಿ 5:5ರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ).

ಆತನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಶಬ್ದಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಿರುವಂತೆ, “ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಅದೇ ಲೀಲಿಯ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ “ಪುರಾತನ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ” ಹಿಂತಿರುಗಿ ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ (ಯೆರೆಮೀಯ 6:16). ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾಕ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

ವಚನ 30. ಯೇಸು ತನ್ನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ವಾಗ್ದಾನದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ: **ನನ್ನ ನೋಗವು ಮೃದುವಾದದ್ದು; ನನ್ನ ಹೊರೆಯು ಹೊರವಾದದ್ದು.** “ಮೃದುವಾದದ್ದು” (*chrēstos*) ಎಂದು ಅರ್ಥ ಕೊಡುವ ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು “ಒಪ್ಪುವ,” “ಮಧುರವಾದ” ಅಥವಾ “ಕರುಣೆ” ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಸಹ ಅನುವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಅಲೋಚನೆಯು “ಸಲಿಯಾದ ಜೋಡಣೆ” ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನೋಗವೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಸಲಿಹೊಂದದ ಮತ್ತು ಶಿಲಿಶಿಯಿಂಟು ಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನ ನೋಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಲಿಹೊಂದುವ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನೋಗವಾಗಿದೆ.

ಯೆಹೂದ್ಯರ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಯೇಸುವಿನ ನಿಯಮಗಳು ನಿಷ್ಕರ್ಷ ಮತ್ತು ಸರಳವಾಗಿವೆ (1 ಯೋಹಾನ 5:3). ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿದು ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಆತನು ಮುರಿದನು ಮತ್ತು ಹೃದಯದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಜನರೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ಸಂಬಂಧದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದರ

ಉದ್ದೇಶದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು. ಆತನ ಕೇಳುಗಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಅಂಗಿಕಲಿಸಲು ಯೇಸು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪಾಠಗಳು

ಅಹ್ವಾನ (11:28-30)

ನಾವು ಬರುವಂತೆ ಯಾರು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿನಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಮಗೆ ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಯೇಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೇಕ ಬದ್ಧವುಳ್ಳ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಅಹ್ವಾನವು ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ, “ಎಲ್ಲರು ನಹ ಬರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅಯಾಸಗೊಂಡವರನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ನಿರತರನ್ನು ಚಟುವಟಿಕೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಅಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಹೊರೆ ಹೊತ್ತವರನ್ನು ಯಾರ ಜೀವಿತ ಶ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬರು ತನ್ನ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗದ ನಿಮಿತ್ತ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದದೆ ಇರಬಹುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ವಿವಾಹವು ಗುಲಿಮುಟ್ಟದೆ ಇರಬಹುದು. ವೃದ್ಧ ವೃತ್ತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಯೌವನಸ್ಥ ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ನೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಯೇಸುವಿನ ಅಹ್ವಾನ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಲೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕಟುವಾಗಿ ಏಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗದವರು, ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಂಥವರು, ಮತ್ತು ಬಾರಹೊತ್ತವರಿಗೆ ಇದೆ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೇವಲ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ದಣಿವಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ಹೊತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ಬಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಬಾರವು “ಮೃದು”ವಾದದ್ದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಕರೆದಾತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೋ ಆತನು ಅದೇ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಹೃದಯದಲ್ಲ ಸಾತ್ವಿಕನೂ ಮತ್ತು ದೀನ ಮನಸ್ಸುಗಳವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ನಾವು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಬಾರಗಳು (11:28-30)

ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾವು ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ನಾವು ಅನೇಕ ಬಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಆಗಿರುವ ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಸದ್ಯದ ಚಿಂತೆಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವು ಒತ್ತಡದ ಜೀವಿತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಾರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವರು ನಮಗೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಎಲ್ಲಾ ಬಾರಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಡುವದು (1 ಪೇತ್ರ 5:7; ನೋಡಿಲಿ ಶೀರ್ತನೆ 55:22). ಎರಡನೆಯದು, ನಾವು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸದೆ ನಾವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು (ಮತ್ತಾಯ 6:34).

ಉಪ್ಪಣೆಗಳು

¹ನೋಡಿಲಿ Sirach 51:26; Mishnah Aboth 3.5; Berakoth 2.2. ²ನೋಡಿಲಿ Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, Word Biblical Commentary, vol. 33A (Dallas: Word Books, 1993), 324.